

Boken formidlet godt hvordan symptomer kan forstås i en kontekst og har en mening

Eva Dalsgaard Axelsen: *Symptomet som ressurs. Psykiske problemer og psykoterapi*, 1997.

TEKST

Jan Trygve Wergeland

PUBLISERT 2. januar 2019

Jeg var student på Blindern på slutten av 90-tallet. Hodet var fullt av mange teorier, perspektiver og akademisk polarisering mellom ulike fagretninger. Så dukket det opp en pensumbok på norsk, uvanlig nok. Tittelen fenget meg umiddelbart, litt som gitariffet i «Walk this way» (Aerosmith), og godfoten holdt seg gjennom hele boken. Den ble kanskje en av de viktigste bøkene for meg på studiet, og på mange måter en forløsende og retningsgivende lesning for min del. En del grunnleggende tanker, verdier og menneskesyn hos meg falt på plass i psykologien mens jeg leste.

Jeg synes boken formidlet godt hvordan symptomer kan forstås i en kontekst og har en mening. En slik måte å forstå og møte mennesker på gav gjenklang, og flyttet fokus fra patologi til empowerment. Fortsatt er det en viktig grunnforståelse i mitt virke, uavhengig av metodikk og teori som jeg jobber ut ifra. Jeg mener at boken tar psykologiens egenart på alvor, og representerer en faglig motvekt til den økende vekten på symptomkartlegging, diagnostisering og pakkebehandling.

Jan Trygve Wergeland, psykologspesialist i oppvekstsektoren i Kristiansand kommune, oppfordrer Lone Løvschall til å ta stafettpinnen videre

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 56, nummer 1, 2019, side

TEKST

Jan Trygve Wergeland

